

متن پرسش

درد مجدد استاد عزیز: به بهانه همزبانی وجودتان با نسل ما و در ادامه پاسخ عزیز ایام البیض و امید نسبت به آینده ای روشن شعر زیر تقدیم می‌گردد:

هنوز نه

گفتم سزاست هر دم و هر که، هنوز نه؟ / گفتمی چه باک، رنج در این ره؟ هنوز نه!

بینم به چشم، میکده‌ای را ز دور لیک / بشنیده‌ام ز هر در و درگه هنوز نه!

لندی که سوخت در طلب آفتاب صبح / بودش سؤال از خور و از مه، هنوز نه؟

گویی بسوز تا که بسازی مسیر را / گویم به دوست بی تو در این ره هنوز نه!

مطلع از آن سیدنا الشهید باد / آن دم که گفت در بر الله هنوز نه!

۱۴۰۱/۱۱/۸

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! راهی در پیش داریم تا خدا را به زندگی برگردانیم تا بین زندگی و عبادات، دوگانگی پیش نیاید و تمام زندگی بوی خدا بدهد و راهی باشد به سوی او. باز باید به ایمانی برگردیم که به کمک آن ایمان بود که این انقلاب اسلامی بزرگ شکل گرفت و با نظر به این افق، ایام البیض این سال حضوری است برای نظر به آینده‌ای که آن آینده «هنوز نه!». ولی به خوبی روشن است که در پیش است، با امیدواری که فوق‌العاده امروز ما را زنده نگه می‌دارد به آنچه به عنوان چشم‌انداز در پیش است. و ماه رجب این سال حقیقتاً می‌تواند با سه روز روزه‌داری و نماز شب‌های سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم با سوره‌هایی که وارد شده، خود را در روشنی‌گاه حضور در تاریخ انقلاب حاضر کرد به همان معنایی که مولایمان حضرت علی «علیه‌السلام» و حضرت زهرا «سلام‌الله‌علیها» با عبادات آنچنانی خود تلاش کردند نهایی‌ترین حضور را در اسلامی که آغاز شده بود در جان خود به فعلیت در آورند و این یعنی حاضر شدن ذیل اراده الهی. عجیب است که این سال‌ها این اعمال برای بسیاری با اعتکاف و اعمال امّ داود همراه شده است تا نتیجه اعمال عزیزان در نهایت آخرالزمانی‌اش به ظهور آید مانند جمع زیارت امام حسین «علیه‌السلام» با زیارت در اربعین و پیاده‌روی به سوی کربلا، که اعمال زائر را در نهایت آخرالزمانی‌اش به ظهور می‌آورد و ظرفیت بشر جدید را به انتهای آن می‌رساند. موفق باشید

